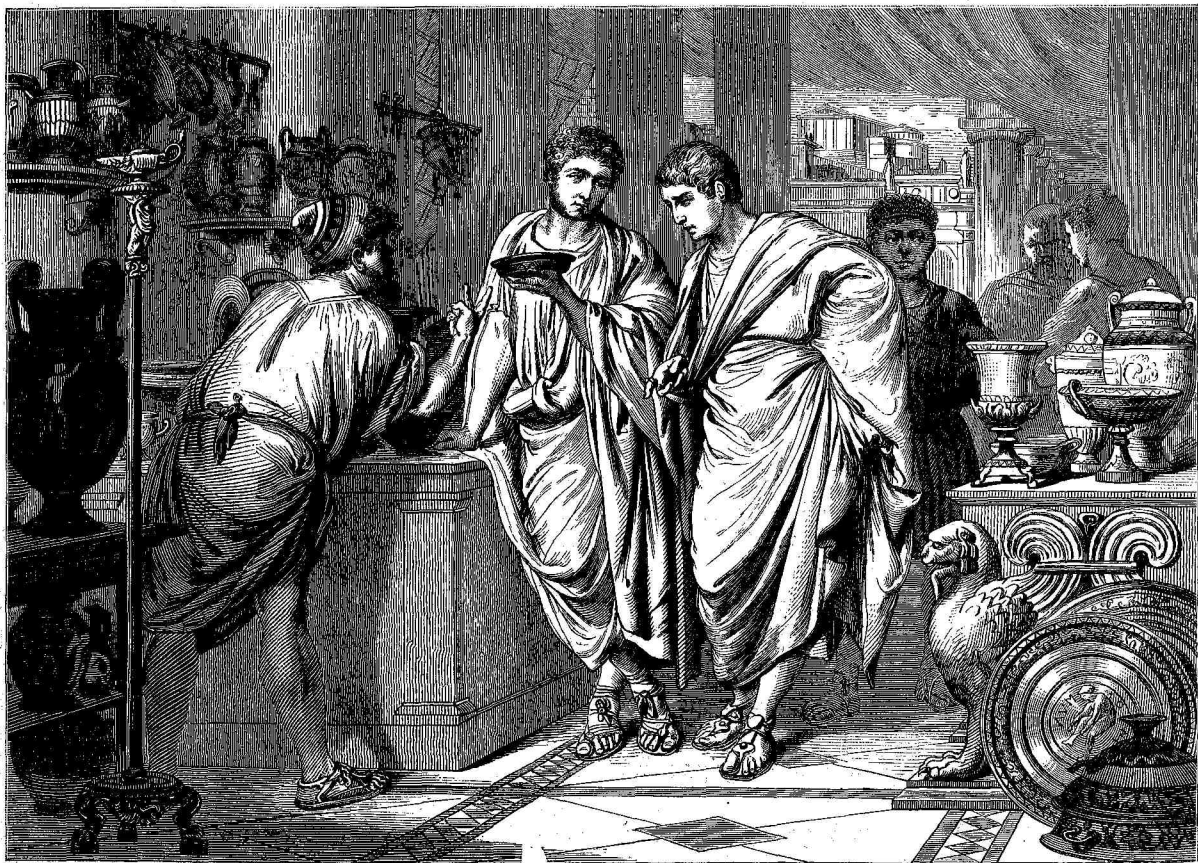

καὶ τὸ κυριώτερον, λαμβάνω εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω μετὰ Σοῦ ἡσύχως καὶ φρονίμως περὶ τῆς Ἰωσηφίνας. Καὶ ἐν πρώτοις ἔχεις τὸν ἱερώτατόν μου λόγον, ὅτι μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἐμοῦ μέχρι σήμερον τῆς μεσημβρίας, ὡς οὐδὲ πρότερον, οὐδὲν συνέβη τὸ δυνάμενον νὰ θίξῃ τὴν τιμὴν τῆς· αὐτὸ, ὅτι ἦτο δηλ. πτωχή, ὅτι ἠναγκάσθη ποτὲ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν τῶν ἀνθρώπων . . . . .“

— „Ὅχι, πὲς καλλίτερα, ὅτι ἦτανε ζητιάνα“, ἀνέκραξεν ὁ Φάλδνερ ἡρεθισμένος, „καὶ νύχτα ἄρα ἔπεριπατοῦσε ἔξω παῖδες δρόμους γιὰ νὰ κερδίσῃ χρήματα· ἐγὼ καὶ τότε ἔμπορεύσα νὰ κάμω πολὺ καλὰ τὴν γνωριμίαν τῆς, ἀφοῦ

ἔταιρίαζαμε διόλου· ἕνας Βαρώνος καὶ μία ζητιάνα δὲν ἔπαιζαν μαζῇ. Καὶ τώρα ἔσθι εὐχαριστοῦμαι, ὅτι ἀπ’ τὴν ἀρχὴν ἔκαμα ὅ,τι μ’ ἔλεγε τὸ κεφάλι μου καὶ τὴν κακομεταχειρίσθηκα καθὼς τὴν ἔπρεπε· δὲν ἄξιζε διόλου καλλίτερα. Καλέ, ἐγὼ πάντοτε τὸ ἔλεγα, αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔχει μιὰ πρὸςτυχιά ἐπάνω τῆς.“

Ἡ ἀγροικία αὕτη τοῦ Φάλδνερ ἐξηρέθισε τὸν νεανίαν· ἤθελε νὰ τὸν ἀπαντήσῃ μετ’ ἴσης καὶ αὐτὸς πικρίας, ἀλλ’ ἐκρατήθη θέλων νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν Ἰωσηφίναν. Κατάρθωσε δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὁμιλίαν τοῦ μετὰ τοῦ Βαρώνου περὶ τοῦ ἀμέσως πρακτέου καὶ οὕτω κατέληξαν

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ ΣΚΕΥΟΣ.

μάλιστα εἰς τὴν πρώτην ἐκείνην συγκινητικὴν συνάντησίν Σας ἤμην παρών. Ὅχι, ἔμπορῷ ὅλα νὰ τὰ πιστεύσω ὅσα λέγεις, ἀλλὰ βλέπω ὅμως ὅτι ἀτιμάσθηκα· ἡ οἰκογένεια τοῦ Φάλδνερ καὶ μία ζητιάνα δὲν ἔπρεπαν διόλου μαζῇ!“

— „Ἄλλ’ ὁ πατήρ τῆς καὶ ἡ μητέρα τῆς ἦσαν ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν . . . . .“

— „Παραμύθια καὶ ψευτιάς! Ἐστὶν γελάσθηκα κ’ ἐγώ! Κάθε γυναῖκα τοῦ δρόμου ἔμπορεύσα κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ πάρω μεσ’ ἑστὸ σπίτι μου, ἀρκεῖ νὰ μ’ ἔδειχνε ἕνα ψεύτικο βαπτιστικό.“

— „Αὐτὸ ἐγὼ δὲν τὸ θεωρῶ πάρα πολὺ σπουδαῖον· τὸ κυριώτερον ἀπὸ ὅλα εἶνε ὅτι Σὺ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς μετεχειρίσθηκες αὐτὴν τὴν γυναῖκα ὡς ὑπηρετρίαν καὶ ὄχι ὡς σύζυγόν Σου· ἦτον ἀδύνατον νὰ Σε ἀγαπήσῃ λοιπόν· δὲν ἔπρεπε πᾶτε μαζῇ διόλου.“

— „Αὐτὸ καλὰ τὸ εἶπες· ὑπέλαβεν ὁ Φάλδνερ· „δὲν

ἀμφότεροι εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅπως τὸ πρᾶγμα προσαχθῇ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ ἐπιτευχθῇ ὁ χωρισμὸς ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ἀμοιβαίας δυσμενείας. Ἐννοεῖται, ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ ἔθιμα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας δὲν ἠδύναντο ἀμφότερα τὰ μέρη νὰ συνάψωσι δεύτερον γάμον· ἀλλ’ ἡ Ἰωσηφίνα τοῦλάχιστον, καίπερ μετὰ δέους προσβλέπουσα εἰς ἀπελπι μέλλον, οὐδὲν ἐθεώρει ὀδυνηρότερον εἰμὴ τὴν παράτασιν τῶν ἀπὸ μέρους τοῦ συζύγου τῆς κακώσεων, ὁ δὲ Φάλδνερ, καίπερ ἐν τῇ μονώσει τοῦ ἐνίοτε καταλαμβάνετο ὑπὸ τινος μεταμελείας, προσεπάθει καὶ αὐτὸς νὰ εὕρῃ παρηγορίαν εἰς τὰς ἀσχολίας του καὶ εἰς τὴν ιδέαν, ὅτι οὐδεὶς εἶχε μάθει τὴν καταισχύνῃν του, ὅτι δηλ. μία ἐπαῖτις ἀμφιβόλου, κατ’ αὐτόν, διαγωγῆς, κατάρθωσε νὰ γείνῃ σύζυγός του.

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.]

(ἔπεται συνέχεια.)